

habeant aptum ad pariendum locum & ova quam facillime
serventur, ex quibus pullos excludere volunt. Imò tam sin-
gulares & admirabiles quorundam animalium sunt proprie-
tates & sagacitates, ut multos in admirationem rapiant. Quic-
quid tamen faciunt, illud omne beneficiò instinctus natura-
lis præstant, qui nihil aliud est, quam actus phantasiæ seu Æsti-
mativæ, secundum quam positò phantasmate talis rei bru-
tum judicat hoc esse sibi vitandum, aut appetendum absque
ullò tamen discursu & ratiociniò, sed solùm simplici cogni-
tione. Consequentia autem majoris probatur inde, quia age-
re propter certum finem per certa media est solius Creaturæ
intelligentis, quippe quæ finem formaliter agnoscere potest,
& de mediis ad finem ducentibus judicare, unumque præ al-
terò eligere valet. Quum itaque bruta intellectu & ratione
destituta cernantur, non possunt etiam media fini propor-
tionata eligere; necessariò igitur causa erit, quæ bruta ista
ad finem per legitima media consequendum moveat & ad-
ducat. Stat ergò firmò talò Conclusio.

§. 14. Quintò existentiam Numinis Summi contra A-
theorum colluviem probant contraria illa, ex quibus mundi
hujus machina conflata cernitur, quæ tamen per ea non læ-
sa fuit, sed in hunc usque diem integra servatur. Sic calor frì-
gori adversatur, frigus iterum calori; ignis aquæ contraria-
tur, aqua iterum igni; humidum arido ruinam minatur, ari-
dum iterum humido. Idcirco necessè est, ut detur aliquod
Ens, quod contraria ista, ex quibus mundus hic compositus
est, ita dirigat, ne sese invicem tollant, & per consequens mun-
dum ipsum destruant. Si enim contraria ista, per quæ mun-
dus conservatur, sibi reliquerentur, unum alterum destrue-
ret; sed cùm contraria ista unanimi quasi consensu mun-
dum hucusque conservaverint & illud ipsum ex se facere
non potuerint, sequitur irrefragabiliter, quod ab aliò Ente,